

hele Tidsaanden, og paa det andet Sted en gammel Mand fra Absolutismens Tid, som ikke ret veed, hvorledes han skal klare det. Jeg anseer det altsaa for Hovedsagen, at denne Vedtægt, hvis den skal faae nogen Betydning, udarbejdes af Justitsministeren eens for alle Byer, hvilket ikke udelukker, at de enkelte Byer, naar den forelægges for dem, kunne sige: det og det have vi Brug for, i det og det Tilfælde ønske vi Tiden sat til Kl. 10 istedetfor til Kl. 12 osv.; det gjælder blot om at faae deres Tanke ledet hen paa, at det og det Spørgsmaal skal der træffes Bestemmelse om. Der skal altsaa kunne gjøres Forandringer med Justitsministerens Samtykke; men den egentlige Stof, den egentlige Stamme maa udgaae fra den, som har udarbejdet den paagjældende Lov, og som med tilstrækkeligt Kjendskab til Forholdene i Almindelighed og deriblandt ogsaa til Nationalkarakteren, kan udarbejde det, som skal være Supplement til Loven, men som det ikke er fundet rigtigt at optage i selve Loven, fordi det er Noget, der paa de forskjellige Steder kan stille sig forskjelligt; og her har jeg da tillige Svaret til det ærede Mindretal, som vil have, at saadanne Bestemmelser skulle udgaae som Fællesnorm for det Hele, kun med nogle enkelte Supplemerter, altsaa om jeg saa tør sige, som en trykt Politivedtægt med nogle enkelte paastrevne Noter. De Ting, som bør være eens og fælles for hele Landet, bør optages i Loven, og det er altsaa kun Supplementet, som bør finde Plads i Politivedtægten. Jeg finder det nu, hvis det hele Supplement skal faae nogen Betydning, aldeles nødvendigt, at det udarbejdes af Justitsministeren. Jeg finder det ligeledes aldeles nødvendigt, at det undergives en Kritik paa de forskjellige Steder, gennem hvilken det forskjellige Behov og de forskjellige Anskuelser og Ansættelser kunne komme til orde, og dernæst, at det først træder i Kraft efter at være undergivet en Revision af den samme Autoritet, som har udstedt Politiloven, og som er ansvarlig for, at god Politiforden findes overalt

i Landet. Selv om man vilde drive det saa vidt i Decentralisation, — hvad jeg ikke skulde have Noget imod —, at den hele Ansættelse af Politimestre blev overladt til Communerne, vilde det dog ikke derved være udelukket, at ligesom Politiloven er fælles, saaledes ogsaa Politivedtægter udarbejdes, der i deres væsentlige Indhold, i Grundsætningerne vare eens, men i hvilke da de Modificationer optoges, som paa hvert Sted kunde behøves. Om nu Vedtægten skulde udfærdiges af Justitsministeren eller af en Anden, er mig forsaavidt en temmelig ligegyldig Sag; dersom den kunde udfærdiges af den vedkommende communale Autoritet — hvad der imidlertid vilde stride mod det hele Begreb af Politiforsamling som Statsinstitution —, skulde jeg ikke have Noget derimod; men naar det er foreslaaet, at det skulde være Amtmanden, saa vilde jeg dog finde det mere passende, om det blev selve Justitsministeren. Forsaavidt der med Hensyn til Beskjæftigelsen af Vedtægterne er tale om den Ministeraltidende, som vi muligen ville faae, skal jeg bemærke, at det Exempel, jeg nævnte før, indeholder et meget godt Billede i saa Henseende; thi disse Regulativer vilde kunne afstrykkes som eet, med smaa tilføiede Noter, indeholdende de Variantier, som fandtes paa forskjellige Steder. Dette er imidlertid en Sag af underordnet Betydning. Det forekommer mig at være passende, at en Bestemmelse, der træder op med Fordring paa Underkastelse og Lydighed fra Borgernes Side, naar den ikke udstedes i Lovs Form, i alt Fald udstedes af den høieste administrative Myndighed.

Ordføreren: Efter hvad den høitærede Justitsminister og min ærede Nabo (Rehmann) have udtalt, er det meget lidet, som jeg har at tilføie. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 har jo Udvalget lagt væsentlig Vægt paa, at disse Vedtægter blive approberede af Justitsministeren og komme ud under Justitsministeriets Navn, og derimod ikke ud-